

МЕЂУНАРОДНЕ ВОЈНЕ ИГРЕ

У ДРУШТВУ НАЈБОЉИХ

Међународне војне игре, једно од највећих војних спортских такмичења у свету, отворене су 28. јула у Парку културе и одмора „Патриот“, недалеко од руске престонице. Током петнаестодневног такмичења, у 28 дисциплина, које обухватају готово све конвенционалне родове војске, надметало се око 5.000 војника из 32 земље. Припадници Војске Србије изашли су на мегдан колегама из осталих армија у три дисциплине – „Тенковски биатлон“, „Снајперска граница“ и „Инжињеријска формула“.

Својеврсна „војна олимпијада“, која се убраја међу највећа и најбоље организована војноспортска првенства на свету, а чији је концепт својевремено осмислио руски министар одбране генерал армије Сергеј Шојгу, ове године одржавала се на територији седам држава – у Русији, Азербејџану, Белорусији, Кини, Казахстану, Ирану и Јерменији.

Као што је било и за очекивати, највише медаља однели су представници Русије, затим војници из Кине и Казахстана.

Међу 5.000 војника из 32 земље, екипе наше војске срчано су браниле боје српске земље у три дисциплине – „Тенковски биатлон“, „Снајперска граница“ и „Инжињеријска формула“. После двонедељног надметања са представницима страних армија, кући су се вратили с једним златом, бронзом и освојеним шестим местом.

Тенковски биатлон

У најпопуларнијој дисциплини „Тенковском биатлону“, 21 члан наше екипе такмичио се на полигону „Алабино“, у Московској области. Реч је о надметању у којем посаде оклопних возила имају задатак да за што краће време пређу одређену дистанцу, правилно савладају неколико противтенковских

препрека и погоде одређене циљеве из топа, спрегнутог митраљеза и противавионског митраљеза.

Пропозиције такмичења налажу да се по завршетку индивидуалних трка сабирају времена свих екипа и на основу најбољих резултата рангирају земље учеснице за улазак у полуфинале, у које се пласира 12 најбољих екипа, од укупно 22, колико их је пријављено за биатлон.

Другог дана такмичења, у оквиру квалификационих индивидуалних трка, наступила је прва од три тенковске посаде Војске Србије. Наши тенкисти су у одличној трци заузели друго место, одмах иза Русије, која је од старта и била фаворит.

Заслужна за прве лепе вести из руске престонице била је посада коју су чинили командир тенка поручник Младен Икић, возач десетар Дејан Милановић и нишанџија десетар Богољуб Арсов.

Како се „захуктавала“ спортска атмосфера на „Алабину“, било је све неизвесније које ће се екипе изборити за полуфинале. Напорним радом и борбом за сваки секунд, српски тенкисти успели су да изборе место у полуфиналу, раме уз раме с тенковским силама попут Русије, Кине, Белорусије, Индије

ОКО „СОКОЛОВО“

Потпоручник Ђорђе Лапчевић, припадник Специјалне бригаде Копнене војске, осветлао је образ српској екипи. Наступајући у дисциплини „Снајперски дуел“ с белоруским колегом Игором Александровичем Ефимчиком, оставио је иза себе 17 мешовитих снајперских парова и освојио најсјајније одличје. На тај начин оправдао је припадност батаљону за противтерористичка дејства који и носи назив „Соколови“.

– Такмичење се састојало из четири етапе – прве три су се бодовале за укупан пласман државе, док је последња етапа, „Снајперски дуел“, подразумевала индивидуално такмичење – појашњава пропозиције такмичења потпоручник Лапчевић, додајући да је та фаза била по принципу „куп система“, у коме се у директном дуелу одлучује о победнику.

На путу до злата припадник „Соколова“ имао је осам дуела с различитим паровима, из различитих земаља, који су одређени системом жреба. После сваке победе српско-белоруски пар био је корак ближе медаљи.

Према његовим речима, до таквог резултата долази се добром припремом, вишегодишњим искуством и мирном руком у одлучујућим тренуцима.

– Потребна је добра концентрација како би у тај један хитац који испалимо имплементирала сва знања и искуства која смо стицали током обуке – каже Лапчевић, који је оствареним резултатом потврдио да има „око соколово“.

Интересантно је да су током такмичења припадници Војске Србије користили снајперске пушке „драгунов“, оружје које није на употреби у нашој војсци.

– Пушке које користимо у нашој јединици знатно се разликују од оних на којима смо се такмичили, пре свега у калибру. Није добро да се тек на такмичењу „упознајете“ с пушком, јер се то ради на обуци. На надметању се презентује прецизност и брзина – каже потпоручник, истичући да је нашој екипи и модел оптичког нишана био новост, али да су колеге из руске екипе поделиле знање с нашим момцима и омогућили им равноправан положај у такмичењу.

и Азербејџана. У последњој, трећој квалификационој трци, која нам је и отворила пут за даље такмичење, учествовала је посада у саставу – командир тенка потпоручник Душан Стеванчев, нишанџија десетар Бранислав Грумић и возач десетар Небојша Максимовић.

После пласмана, руководилац наше екипе потпуковник Саша Стојиљко-

вић изјавио је да су сигурна вожња и врло добро гађање довели српске тенкисте до очекиваног резултата.

– Знамо да нас сви наши тенкисти, као и припадници Војске Србије, помно прате и очекују од нас да их достојно представимо. У име екипе обећавам да ће сви дати све од себе како би оправдали поверење које нам је указано и да ће се потрудити да на досто-

јанствен начин у полуфиналу представе српску војску и нашу земљу – нагласио је потпуковник Стојиљковић.

Према пропозицијама „Тенковског биатлона“, у полуфиналу, у једној трци, „у штафети“, наступају једна за другом све три тенковске посаде сваке земље. Србија је у оштрој конкуренцији успела да се избори за шесту позицију, остављајући иза себе многе бројније и опремљеније војске света. Као што је и било очекивано, у финалној трци златну медаљу однели су руски тенкисти.

Инжињеријска формула

У граду Воложејск, недалеко од Волгограда, наша екипа од 18 припадника одмерила је са војницима осталих армија знања и вештине у „Инжињеријској формули“, дисциплини која подразумева коришћење инжињеријских машина за рашчишћавање препрека, дозера, ровокопача и пливајућег транспортера. На стази дужине 2.600 метара надметале су се екипе из пет земаља, а осим нас и домаћина Ру-

МЕЋУСОБНА ПОДРШКА

Министри одбране Србије и Русије Александар Вулин и Сергеј Шојгу састали су се 11. августа на војном полигону „Алабино“, наомак Москве. Заједнички закључци после разговора двојице званичника јесу да ће Србија и Русија наставити да унапређују војнотехничку сарадњу, да ће Русија и даље подржавати нашу земљу у решавању косовског проблема, те да Србија никада неће подлећи антирусској хистерiji и увести јој санкције.

Министар Вулин нагласио је да је Република Србија пријатељска земља Руској Федерацији, док је руски министар Шојгу сарадњу две земље успешно оценио и најавио њено унапређење, нарочито када је реч о заједничким вежбама и обуци. Потврдио је да у наредном периоду Србија може очекивати да ће се наставити реализација договорене набавке нових хеликоптера Ми-17 и борбених хеликоптера Ми-35.

ОДЛУЧУЈУБИ ЦЕНТИМЕТРИ

Успеси српских војних спортиста забележени су и осталим дисциплинама. На такмичењима у стонм тенису и надвлачењу конопца наши представници остварили су друго, а у дизању тегова четврто место.

Систем надметања био је „свако са сваким“, на две победе. Наши војни спортисти победили су представнике Кине, Русије и Пакистана. У одлучујућем мечу за прво место, центиметри су одлучили победника – Белорусија је била прва, Србија друга, а Русија трећепласирана.

ЗАДОВОЉНИ РЕЗУЛТАТИМА

Обилазећи штанд Министарства одбране и Војске Србије у „Кући пријатељства“ са министром одбране Руске Федерације Сергејом Шојгуом, министар одбране Александар Вулин руским новинарима изјавио је да је задовољан резултатима екипе Војске Србије и да смо и на овом међународном такмичењу показали да нисмо највећа војска на свету, али да смо најжилавија.

– Сваке године повећавамо обим нашег учешћа. Ове године учествовали смо у „Тенковском биатлону“, у категорији снајпериста и такмичењу инжењеријских јединица. Ми смо војска која није превише бројна, али се успешно носимо са много већим и развијенијим од нас – рекао је министар Вулин.

сије, учествовали су и инжењерци Пакистана, Белорусије и Кине.

Екипу Војске Србије чиниле су посаде ровокопача, дозера „БАТ“, машине за рашчишћавање препрека и пливајући транспортер самоходни. Имали су задатак да свака машина на пит-стопу, према својој намени, извршава инжењеријски задатак.

Пре такмичења најбољи српски инжењерци имали су прилику да се увежбавају на 650 хектара полигона 187. инжењеријског центра, смештеном на острву које окружују реке Волга и Ахту-

ба, док је такмичење реализовано на обалама и на самој реци Ахтуба.

Упркос врелим летњим температурама, од 31 до 36 степени Целзијуса, и честим пљусковима, што је захтевало сталну и изузетну концентрацију, али и врхунску вештину, наши инжењерци успели су да заузму треће место, иза златне Русије и Кине и Белорусије, које су делиле другу позицију.

Снајперска граница

Деветочлана екипа српске војске учествовала је и на такмичењу у ди-

Федерације. Такође, имали су тада прилику да се увежбају у гађању и провере прецизност снајперске пушке „Драгунов“.

Најсјајније одличје српској екипи донео је потпоручник Ђорђе Лапчевић, освојивши на Међународним војним играма у Белорусији, у дисциплини „Снајперски дуел“, прво место у конкуренцији 18 мешовитих снајперских парова.

Потпоручник Лапчевић, припадник Специјалне бригаде Копнене војске, такмичио се у пару са припадником Оружаних снага Белорусије Игором Александровичем Ефимчиком. ■

КУЋА ПРИЈАТЕЉСТВА

На Међународним играма наша земља представила се и културно-уметничким програмом, као и већина земаља које су учествовале на „Тенковском биатлону“. У војничком клубу, у непосредној близини полигона, члан наше екипе потпуковник Вељко Бућковић, из Управе за односе за јавношћу, рецитовао је на руском језику своју поему „Обала наде“, .

Наступио је у српској официрској униформи из Великог рата. Стихове је написао после боравка на Крфу 2016. године, када је обележено 100 година од искрцавања наше војске у Првом светском рату. Потпуковника Бућковића специјални жири наградио је Плакетом за најбоље извођење уметничког дела на руском језику.

Штанд Републике Србије у „Кући пријатељства“ био је веома запажен, а пажњу посетилаца највише су привукли литература наших аутора на руском језику и видео-материјал у којем су приказани Србија, Министарство одбране и Војска.

сциплини „Снајперска граница“, у Белорусији, недалеко од Минска. Реч је о надметању које је осмишљено у четири фазе – од индивидуалне до фазе снајперски парови, када је постојала и могућност да се представници једне земље такмиче међу собом.

Током припремног периода, наш снајперског тим увежбавао је излазак на ватрену линију и имао консултације са снајперским тимом колега из Руске

